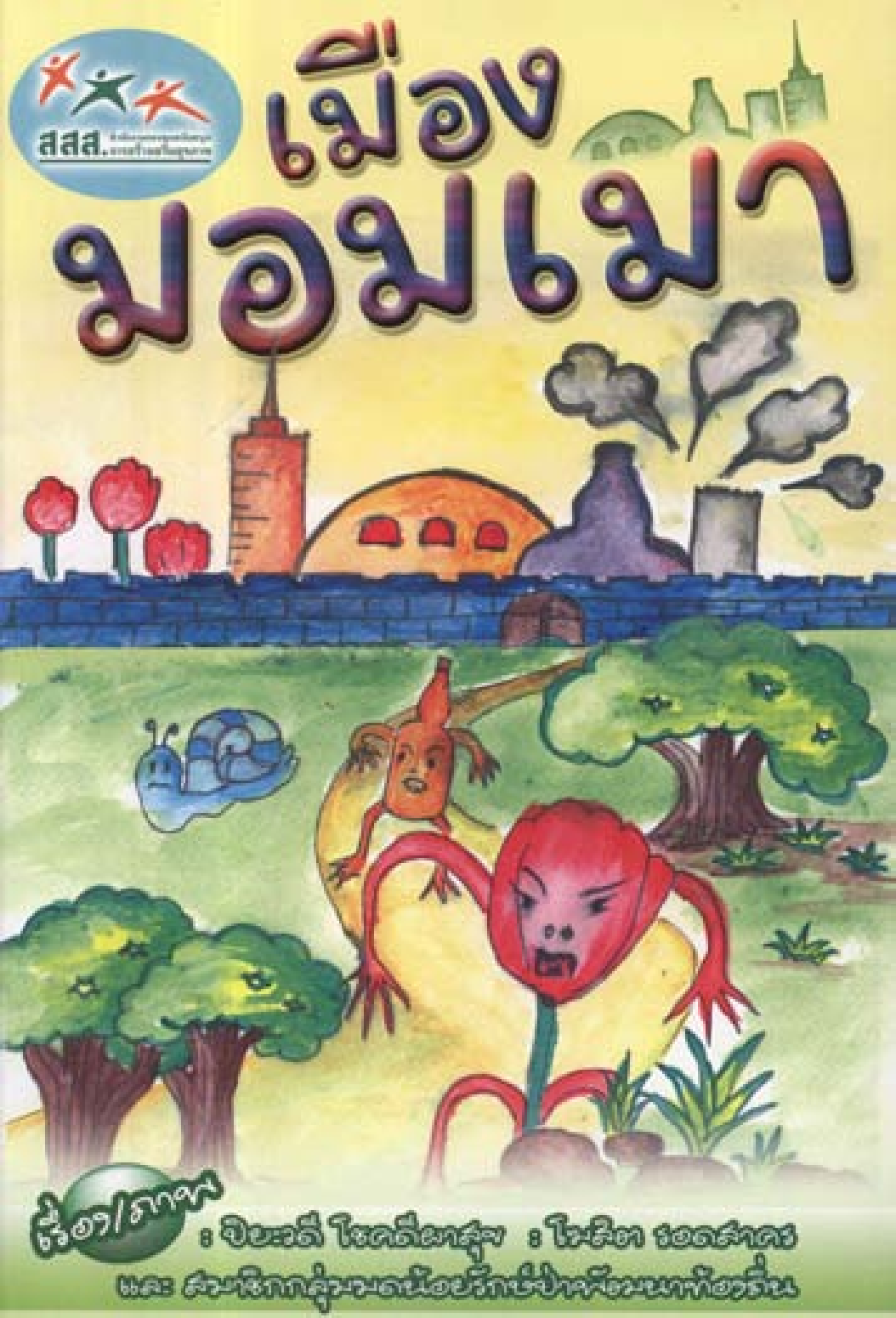

เมือง มอมเมา

เรื่อง/ภาพ

: ชิมะวลี ไชยสิทธิ์ชูฯ : ไชยสิทธิ์ ชุตติศาสตร์

และ สภาเด็กและเยาวชนแห่งประเทศไทย

ข้อมูลทางบรรณานุกรมของสำนักหอสมุดแห่งชาติ
ปิยะวดี ไชยดีผกาสุข

เมืองนอมเมา. - - กรุงเทพฯ : สำนักงานกองทุน
สนับสนุนการวิจัยเสริมสุขภาพ (คสส.), 2549.
20 หน้า.

1. นิทาน. I. ชื่อเรื่อง.

398.2

ISBN 974-9772-20-2

เมืองมอมเมา

เรื่อง ปกและภาพประกอบ

ปิยะวัติ โชคดีผาสุข

โมสิต รอดสาคร

สมาชิกกลุ่มพลังมदन้อยรักษ์ป่าพัฒนาท้องถิ่น

สงวนลิขสิทธิ์ตามพระราชบัญญัติ พ.ศ. 2537

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.)

ปิยะวัติ โชคดีผาสุข

กลุ่มพลังมदन้อยรักษ์ป่าพัฒนาท้องถิ่น

ครั้งหนึ่งนานมาแล้ว มีเมืองแห่งหนึ่งอยู่ในดินแดน
ห่างไกล ภายในเมืองเต็มไปด้วยสิ่งเสพติดชั่วร้าย มี
เจ้าเมืองชื่อปิศาจผีน มันมีบริวารอีกมากมาย มันตั้งชื่อ
เมืองว่า **“เมืองมอมเมา”**

ปิศาจมีน มีฤทธิ์แยกตัวเป็นเฮโรอินหรือผงขาว กับ
มอร์ฟีนได้อีกด้วย พวกมันมีเป้าหมายอยู่ที่การแทรกซึม
ร่างกายมนุษย์โลก เพื่อให้ทุกคนติดและตกเป็นทาส

วันหนึ่ง มีนกแก้วตัวหนึ่ง บินหลงทางเข้าไปในเมืองมอมเมา มันได้พบกับปิศาจบุหรี ที่มีรูปร่างแปลกตา ปิศาจบุหรีชักชวนให้นกแก้วอยู่ร่วมกันในเมืองนี้ พร้อมปล่อยกลิ่นและควันเข้าไปยั่วยวนจนนกแก้วหลงใหล ยอมอยู่ด้วยและทดลองสูบมัน

ปีศาจบุหรี่ปล่อยควันเข้าจับปอดของนกแก้วจนดำ
เป็นจุดแต่นกแก้วไม่รู้สึกรู้สีกตัวมันเพียงแค่ระคายคอ
และไอในบางครั้งเท่านั้น

เมื่อนกแก้วตกเป็นทาสของบุตรี จึงเพลิดเพลิน
 อยู่ในเมืองนั้น นานวันมันยังมีพรรคพวกปศุจลิ่งเสพติด
 ชนิดอื่นเข้ามาสิงสู่ทั้งหลาย ยาบ้า เฮโรอีน ฯลฯ บัดนี้
 นกแก้วกลายเป็น นกขี้ยาไปเสียแล้ว

นกแก้วใช้ชีวิตจมอยู่กับเหล่าปศุสัตว์สิ่งเสพติด ไม่ฟัง
คำทัดทาน ของเพื่อนๆ ที่เฝ้ามองด้วยความห่วงใย

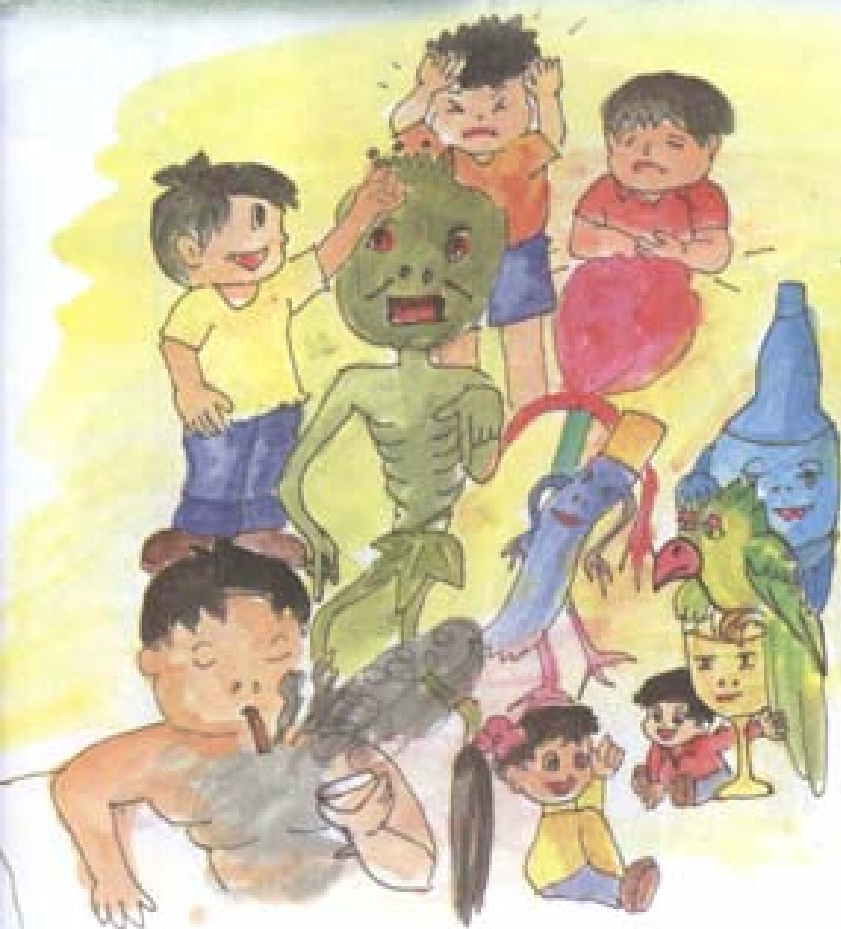
สิงจ๋อจับมดแดง เห็นสภาพนกแก้วแล้วรู้สึก
เป็นห่วงมาก พยายามชักชวนให้นกแก้วหนีออกจาก
เมืองกลับไปบ้านของมันที่ในป่า แต่นกแก้วไม่สามารถ
ถอนตัวได้

บรรดาปศางสิ่งเสพติด ร่วมกันคิดวางแผนจูงใจ
เมืองมนุษย์ พวกมันจ้องทำลายล้างเผ่าพันธุ์มนุษย์
ให้หมดไปจากโลกนี้

นกแก้ว ถูกเหล่าปีศาจเข้าสิง มันดิคทั้งเหล่า ยา
และบุตรีสภาพร่างกายที่เคยสวยงาม ไม่หลงเหลือ
ให้เห็น กลายเป็นนกแก้วผสมไซดวงตาเหม่อลอยและ
ไม่สนใจสิ่งรอบข้าง

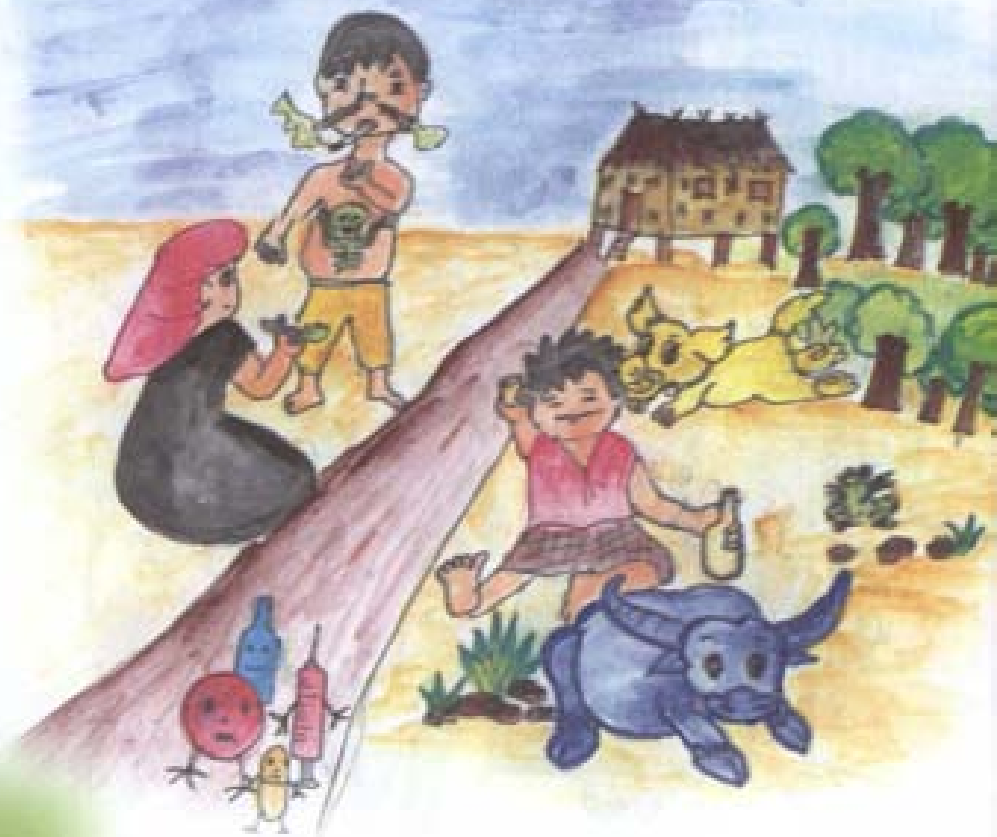
ปิศาจผีนเจ้าเมือง เห็นเป็นโอกาสเหมาะที่จะบังคับ
 นกแก้วให้พาปิศาจสิ่งเสพติดบุกหมู่บ้านเมืองมนุษย์ได้
 แล้วมันจึงสั่งการทันที นกแก้วต้องทำตามทุกประการ
 เพราะมันตกเป็นทาสเสียแล้ว

นกแก้วพาปิศาจสิ่งเสียดัดเข้ามายังหมู่บ้านแห่งหนึ่ง มันพบพ่อของจอนสะบูที่กำลังจะไปทำไร่ นกแก้วเข้าไป ทักทายและยื่นบุหรีให้สูบ พ่อของจอนสะบูไม่เคยรู้จัก บุหรีจึงรับมาสูบ ปิศาจบุหรีจึงเข้าสิงทันที

ปิตาภักฤษชา ขออาศัยอยู่ในไร่ของจอแฮะนุ มีน
 หลอกล่อให้พ่อและแม่ของจอแฮะนุสูบมันและแล้วแม่
 ของจอแฮะนุก็ติดมัน

เมื่อพ่อและแม่ของจอแฮะบู้ติดสิ่งเสพติดเหล่านั้น
เขาเริ่มชวนเพื่อนบ้านมาร่วมเสพสิ่งชั่วร้ายนั้นด้วย
ไม่ว่าวันแม้แต่สัตว์เลี้ยง

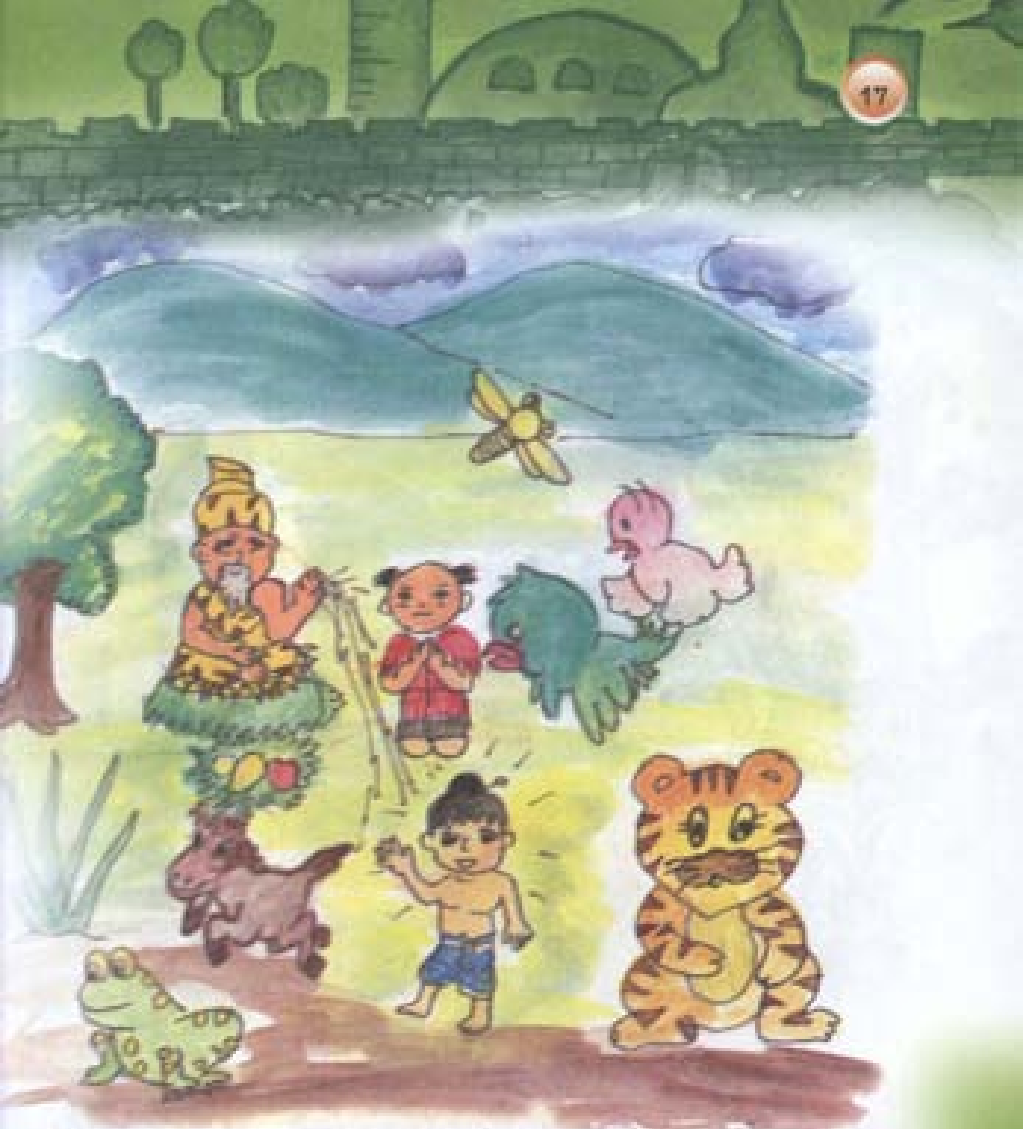

จอบชะนะบู ต้องคลุกคลีอยู่ในครอบครัวที่ติดยา
 เมทาเล้า ไม่สนใจทำอะไรไดนา จอบชะนะบูไม่ยอมให้พ่อแม่
 ตัดสิ่งเสพติดที่มีแต่ความชั่วร้าย เขานำเรื่องราวไปปรึกษา
 เพื่อนรักคนหนึ่งชื่อเต๋า

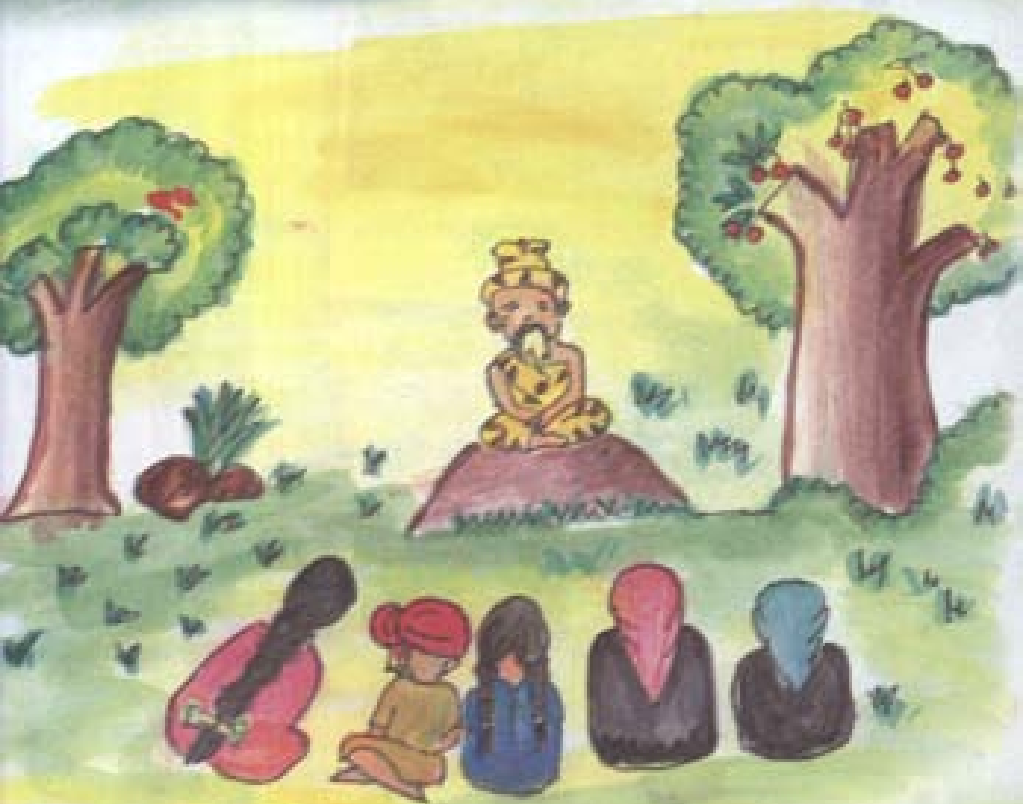
เต้าแอบดูพ่อแม่ของจอบะฮู เขาเห็นด้วยตาตนเอง
ว่าสิ่งที่จอบะฮูเป็นทุกขันั้น หนักหนามาก จึงคิดหาทาง
ช่วยเพื่อนด้วยการนำเรื่องราวทั้งหมดไปเล่าให้ญาติฟัง

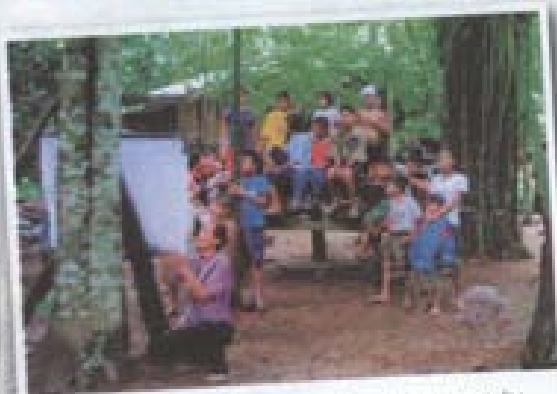
ฤๅษีพิจารณาเหตุการณ์แล้ว จึงส่งกุมารทองให้ไป
 ปราบเหล่าปีศาจร้ายและกำชับให้พยายามโน้มน้าว
 ชาวบ้านให้สร้างความเข้มแข็งให้จิตใจ อย่าหลงเชื่อ
 ตกเป็นทาสสิ่งเสพติด ช่วยกันคิดทำสิ่งที่เป็นประโยชน์
 กับตนเอง ครอบครัว หมู่บ้านและสังคม

ปีศาจสิ่งเสพติดไม่เคยรู้จักความดี เมื่อมาพบกับ การรวมกำลังด้านจิตใจของชาวบ้านกับกุมารทอง มันถึง กับยอมแพ้ หนีกลับเมืองมอมเมา นกแก้วสำนึกผิด มัน เลิกติดยาได้ มันช่วยให้ความรู้เรื่องพิษภัยของสิ่งเสพติด ชาวบ้านต่างกลับใจเลิกยุ่งเกี่ยวกับสิ่งชั่วร้ายร่วมกันพัฒนา หมู่บ้านด้วยความขยันขันแข็ง

หมู่บ้านกลับกลายเป็นชุมชนเป็นสุข ปราศจาก
 สิ่งเสพติด ฤาษีแนะนำสั่งสอนให้ทุกคนดูแลรักษา
 สุขภาพร่างกายและจิตใจให้สมบูรณ์ แข็งแรง ต่างให้คำมั่น
 สัญญากันว่าจะไม่ยอมให้มีสิ่งเสพติดเข้ามาในหมู่บ้าน
 อีกเลยแม้แต่ **“บุหรี”**

ระดมความคิด จัดเวที-ประชาคมเขาวงวน
เลือก plot เรืองนิทาน

เข้ากลุ่มแต่งเรื่อง

วาดภาพประกอบเรื่อง

ประวัติ

กลุ่มพลังมคณ้อยรักษ์ป่า พัฒนาท้องถิ่น

แรงบันดาลใจในการจัดตั้งกลุ่ม

การจัดตั้งกลุ่มเยาวชน “มคณ้อย รักษ์ป่า พัฒนาท้องถิ่น” เป็นผลมาจากการรวมกลุ่มของ ประชาชนในหมู่บ้านป่าละตู่โดยกลุ่มหนึ่ง ที่มีแนวความคิดด้านการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม จัดเวทีประชาคมแสดงความคิดเห็นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ที่มีอยู่อย่างสมบูรณ์ในพื้นที่บ้านป่าละตู่ โดยตั้งชื่อกลุ่มว่า “คนรักษ์ป่า” ทำกิจกรรมต่างๆ ร่วมกันซึ่งมีบุคคลหลายระดับทั้งผู้ใหญ่และเด็ก กิจกรรมที่ ร่วมทำกันนั้นเยาวชนหลายคนให้ความสนใจ เข้าร่วมอย่างเต็มความสามารถ อีกทั้งยังกล้า แสดงความคิดเห็นที่คิดและมีประโยชน์ต่อส่วนรวม ผู้นำกลุ่มคนรักษ์ป่าจึงเสนอแนวความคิดให้มีการจัดเวทีประชาคมเยาวชนขึ้น เพื่อหาข้อมูล ในสิ่งที่เล็กๆ เสนอความคิดเห็นอยากเรียนรู้จาก ผู้ใหญ่มีกรณีปราชญ์ กิจกรรมอย่างกว้างขวางจน สามารถรวมตัวกันได้สมาชิกหลายคน หลาย ระดับอายุ มีสมาชิกอายุน้อยที่สุดคือ ๑ ปี ๖ เดือน เข้าร่วมกิจกรรมด้วยเด็กๆ ตั้งชื่อกลุ่มว่า “พลัง มคณ้อยรักษ์ป่าพัฒนาท้องถิ่น” ตั้งแล้วราว เดือนมิถุนายน พ.ศ. ๒๕๔๗ จนถึงปัจจุบัน มี จำนวนสมาชิกในพื้นที่หมู่ ๑ จำนวน ๕๐ คน แยกเป็นระดับอายุดังนี้

๑-๕ ปี จำนวน ๗ คน

ชาย ๓ คน หญิง ๔ คน

๖-๑๐ ปี จำนวน ๑๕ คน

ชาย ๕ คน หญิง ๑๐ คน

๑๑-๑๕ ปี จำนวน ๒๔ คน

ชาย ๕ คน หญิง ๑๙ คน

มากกว่า ๑๕ ปี ๔ คน

ชาย ๑ คน หญิง ๓ คน

รวมสมาชิกทั้งสิ้น ๕๐ คน

วัตถุประสงค์ของการจัดตั้งกลุ่ม

๑. เพื่อทำกิจกรรมในการพัฒนาตนเอง สังคม และสิ่งแวดล้อมให้更美好
๒. เพื่อเป็นการเฝ้าระวังโลกกว้างด้วยตนเอง จาก กิจกรรมไปสู่การสรุปเป็นองค์ความรู้ โดยฝึกกลุ่ม ผู้ใหญ่เป็นผู้พี่เลี้ยง
๓. เพื่อเป็นการปูพื้นฐานความเป็นพลเมืองที่มีความรับผิดชอบต่อนำไปสู่สังคมเข้มแข็ง
๔. เพื่อการมีส่วนร่วมต่อสังคมทุกๆ ด้านอย่าง ยั่งยืน

ลักษณะกิจกรรมโดยรวม

- นัดพบในวันทีว่างตรงกัน ณ จุดใดจุดหนึ่ง
- เปิดเวทีอภิปรายแสดงความคิดเห็นในสิ่งที่อยากทำ
- ทนุเรียนเลือกตั้งตัวแทนกลุ่มเป็นผู้นำการ ประชุมเพื่อเรียนรู้การทำงานในหน้าที่อื่นๆ ด้วย
- สรุปความคิดเห็นส่วนใหญ่ที่เลือกกิจกรรม ใช้คะแนนเสียงข้างมากเป็นเกณฑ์
- วางแผนกิจกรรมนั้นๆ ร่วมกัน
- ทำงานตามแผนที่กำหนดไว้เป็นขั้นตอน
- อภิปรายผลงาน ปัญหา อุปสรรค แนวทางการ แก้ไข
- ช่วยกันแก้ไขปรับปรุง ประเมินผล
- นัดหมายทำกิจกรรมครั้งต่อไป
- บันทึกผลเป็นข้อมูลเบื้องต้น
- นำผลงานที่ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมาย เผยแพร่สู่สาธารณชนอย่างต่อเนื่อง

เลิก เหล้า
จน

